

“मीठे बच्चे- चैतन्य अवस्थामा रहेर बाबालाई याद गर्नु छ, शून्य अवस्थामा जानु या निदाउनु- यो कुनै योग होइन।”

प्रश्न:- तिमीलाई आँखा बन्द गरेर बस्न मनाही किन गरिन्छ?

उत्तर:- यदि तिमीले आँखा बन्द गरेर बस्यौ भने दोकानको सारा सामान नै चोरले चोरी गरेर लगेदिन्छ। माया चोरले बुद्धिमा केही पनि धारणा हुन दिंदैन। आँखा बन्द गरेर योगमा बस्यौ भने निद्रा आउँछ। थाहै हुँदैन त्यसैले आँखा खोलेर बस्नु पर्छ। कामकाज गर्दा बुद्धिले बाबालाई याद गर्नु पर्छ। यसमा हठयोगको कुरा छैन।

ओम् शान्ति। रुहानी बाबा भन्नुहुन्छ- बच्चाहरूलाई, यिनी पनि बच्चा हुन् नि। देहधारी सबै बच्चा हुन्। त्यसैले रुहानी बाबा आत्माहरूलाई भन्नुहुन्छ, आत्मा नै मुख्य हो। यो त राम्रोसँग बुझ। यहाँ जब सामुन्ने बस्छौ, यस्तो होइन शरीरदेखि न्यारा भएर हराउनु छ। शरीरदेखि न्यारा भएर हराउनु, यो कुनै यादको यात्राको अवस्था होइन। यहाँ त सजग भएर बस्नु छ। हिँड्दा डुल्दा, उठ्दा बस्दा आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर्नु छ। बाबा यस्तो भन्नुहुन्छ यहाँ बसेर बेहोश होऊ। यस्ता धेरै बसी-बसी गुम हुन्छन्। तिमी त सजग भएर बस्नु छ र फेरि पवित्र पनि बस्नु छ। पवित्रता विना धारण हुने छैन, कसैको कल्याण गर्न सक्छैनौ, कसैलाई भन्न सक्छैनौ। स्वयं पवित्र रहँदैनन् र अरूलाई भन्छन् भने मानौं ऊ त पण्डित भयो। आफूलाई समझदार पनि सम्झनु छैन, फेरि त्यसले भित्र मन खाइरहन्छ। यस्तो नसम्झ हामी शून्यमा जान्छौं। आँखा बन्द हुन्छ, यो कुनै यादको अवस्था होइन, यसमा चैतन्य अवस्थामा रहेर बाबालाई याद गर्नु छ। निदाउनु कुनै याद गर्नु होइन। बच्चाहरूलाई कति प्वाइन्टहरू सम्झाइन्छ। शास्त्रहरूमा देखाइएको छ- सातौं लोकमा पुग्छन्, उनीहरूलाई दुनियाँका बारेमा थाहा नै हुँदैन। तिमीलाई त दुनियाँको बारेमा थाहा छ नि। यो छी-छी दुनियाँ हो। बाबालाई कसैले जानेका छैनन्। यदि बाबालाई जानेको भए त सृष्टि चक्रलाई पनि जान्ने थिए। बाबा बताउनु हुन्छ- यो चक्र कसरी फिछ। मनुष्यले पुनर्जन्म कसरी लिन्छ। सत्ययुगमा आयु ठूलो भए पनि विरूप हुँदैनन्। बाँकी संन्यासीहरूको त हो हठयोग। आँखा बन्द गर्नु, गुफामा बसी-बसी विरूप बन्नु...। तिमीलाई त बाबा भन्नुहुन्छ- गृहस्थ व्यवहारमा रहेर सजग रहनु छ। शून्यमा जानु छैन। धन्दा आदि पनि गर्नु छ र गृहस्थ व्यवहार पनि सम्हाल्नु छ। शून्यमा जानु छैन। काम-काज गर्दा बुद्धिले बाबालाई याद गर्नु छ। अवश्य काम गर्दा आँखा खोलेर गर्छौ नि। धन्दा आदि सबैथोक गर्दै गर। बुद्धि योग बाबासँग रहोस्। यसमा लापरवाही गर्नु छैन। दोकानमा बस्दा आँखा बन्द भयो भने कसैले सामान नै लैजान्छ। थाहा पनि लाग्दैन। यो कुनै अवस्था होइन। हामी देहबाट न्यारा हुन्छौं, यो सबै हठयोगीहरूको कुरा हो। ऋद्धि-सिद्धिवालाहरूले गर्छन्। बाबाले त राम्रोसँग बसेर सम्झाउनु हुन्छ, यसमा आँखा बन्द गर्नु छैन।

बाबा भन्नुहुन्छ- मित्र सम्बन्धीहरूलाई जुन बसेर याद गर्छौ, त्यो सबै भुलिदेऊ। एक बाबालाई याद गर्नु छ। यादको यात्रा सिवाय पाप काटिन सक्दैन। भोग लैजान्छन्, गुम हुन्छन् सूक्ष्मवतनमा। यसमा के मिल्छ? जति समय त्यहाँ हुन्छन् विकर्म विनाश हुन सक्दैन। शिवबाबालाई याद गर्न सक्दैनन्। न बाबाको वाणी सुन्न सक्छन्। त्यसैले घाटा पर्न जान्छ। तर यो झ्रमामा निश्चित छ त्यसैले जान्छन्। फेरि आएर मुरली सुन्छन् त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- जाऊ, तुरुन्त आऊ, नबस। खेलपाल गर्न बाबाले बन्द गरिदिनुभएको छ। यो पनि घुम्नु फिर्नु रुमल्लिन भयो नि। भक्तिमार्गमा रुमल्लिन कष्ट उठाउनु धेरै हुन्छ किनकि अध्यारो मार्ग हो नि। मीरा ध्यानमा वैकुण्ठमा पुग्थिन्। त्यो योग र पढाइ कहाँ थियो र! के उनले सद्गति पाइन्? स्वर्ग जान लायक बनिन्? जन्म-जन्मान्तरको पाप कट्यो? कति पनि कटेन। जन्म-जन्मान्तरको पाप त बाबाको यादबाट नै कट्छ। बाँकी साक्षात्कार आदिबाट कुनै फाइदा हुँदैन। यो त केवल भक्ति हो। न याद हो, न ज्ञान हो। भक्तिमार्गमा यो सिकाउनेवाला कोही हुँदैन हुँदैन भने सद्गतिलाई पनि पाउन सक्दैनन्। चाहे जति नै साक्षात्कार होस्, सुरुमा त बच्चीहरू आफैं नै जौन्थे (ध्यानमा)। मम्मा-बाबा कहाँ जान्थे र! यो त सुरुमा केवल बाबालाई स्थापना र विनाशको साक्षात्कार भयो। पछि त केही पनि भएन। म कसैलाई पठाउँदैनं। हो, बसाएर भनिदिन्छ बाबा यिनीहरूको डोरी खिच्नुहोस्। त्यो पनि झ्रमामा छ भने डोरी खिच्नुहुन्छ, नत्र खिच्नुहुन्न। साक्षात्कार त धेरै हुन्छ। जस्तो सुरुमा धेरै साक्षात्कार गर्थे, अन्तिममा पनि धेरै साक्षात्कार गर्नेछन्, मिरुआ मौत मलूका शिकार... यति

धेरै मनुष्य छन्, उनीहरू सबैले शरीर छोडिदिन्छन्। शरीर सहित कोही सत्ययुगमा वा शान्तिधाममा जाँदैनन्। कति धेरै मनुष्य छन्, सबै विनाश हुन्छन्। बाँकी एक आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना भइरहेको छ ब्रह्माद्वारा। तिमी बच्चाहरू गाउँ-गाउँमा गएर कति सर्भिस गर्छौ। यही भन्छौ- आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर। संन्यासी त राजयोग सिकाउन जानेका छैनन्। बाबा सिवाय राजयोग सिकाउने कसले? तिमी बच्चाहरूलाई बाबाले अहिले राजयोग सिकाइरहनु भएको छ। फेरि राजाई मिल्छ। तिमी अपार सुखमा रहन्छौ। त्यहाँ त फेरि याद गर्ने आवश्यकता नै हुँदैन। नाम मात्र पनि दुःख हुँदैन। आयु पनि लामो, कार्या पनि निरोगी हुन्छ। यहाँ कति दुःख छ। यस्तो त होइन, बाबाले दुःखको लागि खेल रच्नुभएको हो। यो त सुख-दुःख, हार-जीतको आदि अनादि खेल हो। यी सबै कुरालाई संन्यासीहरूले जानेका छैनन् भने सम्झाउन कसरी सक्छन्। उनीहरू त भक्तिमार्गको शास्त्र आदि पढ्नेवाला हुन्। तिमीलाई भनिन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर। ती संन्यासीहरू फेरि आत्मा सम्झेर ब्रह्मलाई याद गर्छन्। ब्रह्मलाई परमात्मा सम्झन्छन्, ब्रह्म जानी हुन्। वास्तवमा ब्रह्म हो रहने स्थान, जहाँ तिमी आत्माहरू रहन्छौ। उनीहरूले फेरि भन्छन् हामी त्यसमा लीन हुन्छौ। उनीहरूको ज्ञान नै सारा उल्टो छ। यहाँ त बेहदका बाबा तिमी बच्चाहरूलाई पढाउनु हुन्छ। उनीहरू भन्छन्- भगवान ४० हजार वर्षपछि आउनु हुन्छ, यसलाई भनिन्छ अज्ञान अन्धकार। बाबा भन्नुहुन्छ- नयाँ दुनियाँको स्थापना र पुरानो दुनियाँको विनाश गर्नेवाला त म हुँ। मैले स्थापना गरिरहेको छु, विनाश पनि सामुन्ने खडा छ। अब चाँडो गर। पावन बन्यौ भने नै पावन दुनियाँमा जान्छौ। यो त पुरानो तमोप्रधान दुनियाँ हो। लक्ष्मी-नारायणको राज्य कहाँ छ र! यिनीहरूको राज्य नयाँ दुनियाँमा थियो, अहिले छैन। यिनीहरूले पुनर्जन्म लिँदै आएका छन्। शास्त्रहरूमा त के-के लेखिदिएका छन्। कृष्णलाई अर्जुनको घोडा गाडीमा बसेको देखाइएको छ। यस्तो होइन- अर्जुनभित्र कृष्ण बसेका छन्। कृष्ण त देहधारी थिए नि, न कुनै लडाईँ आदिको कुरा हो। उनीहरूले त पाण्डव र कौरवहरूको सेना अलग-अलग गरिदिएका छन्। यहाँ त त्यो कुरा छैन। भक्तिमार्गको अथाह शास्त्र छन्। सत्ययुगमा यो हुँदैन। त्यहाँ त ज्ञानको प्रारब्ध राजधानी हुन्छ। त्यहाँ सुख नै सुख हुन्छ। बाबा नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्नुहुन्छ त्यसैले अवश्य नयाँ दुनियाँमा सुख हुन्छ नि। पिताले कहिल्यै पुरानो घर बनाउँछन् र! पिताले त नयाँ घर बनाउँछन्। त्यो हो हदको घर। यहाँ हुनुहुन्छ नयाँ दुनियाँ बनाउनेवाला, जसलाई सतोप्रधान भनिन्छ। अहिले तमोप्रधान अपवित्र छन्। अहिले तिमी पराई रावण राज्यमा बसेका छौ।

राम त भनिन्छ शिवबाबालाई, राम-राम भनेर राम नामको दान दिन्छन्। अब कहाँ राम, कहाँ शिवबाबा। अब शिवबाबा तिमी बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- म एकलाई याद गर। जहाँबाट आएका हौ त्यहाँ नै फेरि जानु छ, जबसम्म बाबालाई याद गरेर पवित्र बन्दैनौ भने फर्केर पनि जान सक्दैनौ। तिमीहरूमा पनि विरलै छन् जसले राम्रोसँग बाबालाई याद गर्छन्। मुखले त भन्ने कुरा होइन। भक्तिमा राम-राम मुखले भन्छन्। कसैले भनेन भने सम्झन्छन् यो नास्तिक हो। कति आवाज निकालेर गाउँछन्। जति वृक्ष ठूलो हुन्छ, त्यति भक्तिको सामग्री विशाल हुँदै जान्छ। बीउ कति सानो हुन्छ। तिमीसँग कुनै चीज छैन, कुनै आवाज छैन। केवल भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झेर मलाई याद गर। मुखले भन्नु पनि छैन। लौकिक पितालाई पनि बच्चाहरूले बुद्धिले याद गर्छन्। बसेर बाबा-बाबा कहाँ भनिरहन्छन् र! तिमी अहिले जानेका छौ- आत्माहरूका पिता को हुनुहुन्छ। आत्माहरू त सबै भाइ-भाइ हुन्। आत्माको अर्को कुनै नाम छैन। बाँकी शरीरको नाम बदलिन्छ। आत्मा त आत्मा नै हो। उहाँ पनि परम आत्मा हुनुहुन्छ। उहाँको नाम हो शिव। उहाँको आफ्नो शरीर छैन। बाबा भन्नुहुन्छ- मेरो पनि यदि शरीर भएको भए पुनर्जन्ममा आउनु पर्ने थियो। तिमीलाई फेरि सद्गति कसले दिन्थ्यो? भक्तिमार्गमा मलाई याद गर्छन्। अनेक चित्र छन्। अहिले तिमी नर्कवासीबाट स्वर्गवासी बन्छौ नि। जन्म त नर्कमा लिएका छौ। मछौँ स्वर्गको लागि। यहाँ तिमी आएका हौ नै स्वर्गमा जानको लागि। जसरी कसैले पुल आदि बनाउँदा पहिला शिलान्यास समारोह गर्छन् फेरि पुल बन्दै रहन्छ। स्वर्गको स्थापनाको उद्घाटन समारोह बाबाले गरिसक्नुभएको छ, अब तैयारी हुँदै रहन्छ। घर बन्नमा समय लाग्छ र? सरकारले गर्न चाह्यो भने त एक महिनामा भवन तयार गर्न सक्छ। बेलौयतमा त भवन तैयार मिल्छ। स्वर्गमा त धेरै विशाल बुद्धि सतोप्रधान हुन्छन्। वैज्ञानिकहरूको बुद्धि तीक्ष्ण हुन्छ। तुरुन्त बनाउँदै जान्छन्, भवनमा शृङ्गारका सामानहरू पनि जट्टै जान्छन्। आजकल नक्कली हेर कति छिटो बनाउँदै रहन्छन्। त्यो त फेरि सक्कली भन्दा पनि धेरै चम्कन्छ र आजकलको मेशीनरीबाट तुरुन्त बनाइहाल्छन्। त्यहाँ भवन बन्नमा समय लाग्दैन, सफाई आदि हुनमा समय लाग्छ। यस्तो होइन- सुनको द्वारिका समुद्रबाट निस्किएर आउने छ। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- ठीक छ, खानु पिउनु, केवल बाबालाई याद गरौ भने विकर्म विनाश हुन्छ, अरु कुनै उपाय छैन। जन्म-जन्मान्तर यो गंगा स्नान आदि गर्दै

आएका हौ तर कसैले पनि मुक्ति-जीवनमुक्ति त पाउँदै पाउँदैनन्। यहाँ त बाबा पावन बन्ने युक्ति बताउनु हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म नै पतित-पावन हुँ। तिमीले बोलाएका हौ- हे पतित-पावन बाबा आउनुहोस्, आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस्। ड्रामा पूरा भयो भने फेरि सबै कलाकारहरू मञ्चमा हुनुपर्छ। रचयिता पनि हुनुपर्छ। सबै उभिन्छन् नि। यो पनि त्यस्तै हो। सबै आत्माहरू आउँछन् फेरि फर्केर जानुपर्छ। अहिले तिमी तयार भएका छैनौ। कर्मातीत अवस्था नै भएको छैन भने विनाश कसरी हुन्छ। बाबा आउनु हुन्छ नै तिमीलाई नयाँ दुनियाँको लागि पठाउन, त्यहाँ काल हुँदै हुँदैन। तिमी काल माथि विजय प्राप्त गर्छौ। कसले जित दिलाउँछ? कालहरूका पनि काल। उहाँले कतिलाई साथमा लैजानुहुन्छ! तिमी खुशीले जान्छौ। अब बाबा आउनु भएको छ सबैको दुःख दूर गर्न। त्यसैले उहाँको महिमा गाउँछन्, गड फादर लिबरेट गर्नुहोस्, दुःखबाट। शान्तिधाम-सुखधाममा लैजानुहोस्। तर यो त मनुष्यहरूलाई थाहा छैन- अहिले बाबा स्वर्गको रचना रचिरहनु भएको छ। तिमी स्वर्गमा जान्छौ त्यहाँ वृक्ष धेरै साना हुन्छ फेरि वृद्धि हुन्छ। अहिले अरु सबै धर्महरू छन्, त्यो एक धर्म छैन। नाम, रूप, राज्य आदि बदलिन्छ। पहिला डबल ताज, फेरि सिंगल ताजवाला हुन्छन्। सोमनाथको मन्दिर बनाएका छन्, कति धन थियो। सबैभन्दा ठूलो मन्दिर एकै हो, जसलाई लुटेर लगे। बाबा भन्नुहुन्छ- पद्मापद्म भाग्यशाली बन्छौ। कदम-कदममा बाबालाई याद गर्दै रह्यौ भने पदम जम्मा हुन्छ। यति कमाई बाबालाई याद गर्नाले हुन्छ। फेरि यस्ता बाबालाई याद गर्न तिमी भुल्छौ किन? जति बाबालाई याद गर्छौ, सेवा गर्छौ त्यति उच्च पद पाउने छौ। राम्रा-राम्रा बच्चाहरू चल्दा-चल्दै गिर्ने पुग्छन्। कालो मुख गर्यौ भने गरेको कमाई समाप्त हुन्छ। जबरदस्त चिट्ठा गुमाइदिन्छौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) गृहस्थ व्यवहार सम्हाल्दै बुद्धियोग बाबासँग राख्नु छ। ढिलासुस्ती गर्नु छैन। पवित्रताको धारणाद्वारा आफ्नो र सबैको कल्याण गर्नु छ।

२) यादको यात्रा अनि पढाइमा नै कमाई छ, ध्यानमा जानु, साक्षात्कार गर्नु त घुम्नु जस्तै हो। त्यसैले त्यसबाट कुनै फाइदा छैन। जति हुन सक्छ सजग भएर बाबालाई याद गरेर आफ्नो विकर्म विनाश गर्नु छ।

वरदान:- बाबाबाट शक्ति लिएर हर परिस्थितिलाई हल गर्ने साक्षी द्रष्टा भव
तिमी बच्चाहरू जान्दछौ अति पछि नै अन्त्य हुनु छ। त्यसैले हरेक प्रकारको हलचल अतिमा हुन्छ, परिवारमा पनि खिटखिट हुन्छ, मनमा पनि अनेक उल्झन आउने छ, धन पनि तल माथि हुने छ। तर जो बाबाको साथी छन्, सच्चा छन् उनका जबाफदेही बाबा हुनुहुन्छ। यस्तो समयमा मन बाबा तिर भयो भने निर्णय शक्तिद्वारा सबै पार गर्नेछौ। साक्षी द्रष्टा भयौ भने बाबाको शक्तिबाट हर परिस्थितिलाई सहजै हल गर्नेछौ।

स्लोगन:- अब सबै किनारालाई छोडेर घर जाने तयारी गर।